

Liviu Constantin Nicolescu (1 sept. 1940 - 19 ian. 2023) In Memoriam

„Cel dispărut, dacă îi este cinstită memoria, este mai prezent și mai puternic decât cel viu.”

(Antoine de Saint-Exupéry, Citadela, 1948)

Ne-a părăsit un mare profesor, o personalitate remarcabilă a învățământului universitar românesc.

Liviu Constantin Nicolescu s-a născut la 1 septembrie 1940, în comuna Săliște, județul Sibiu. Era al patrulea copil al învățătorilor Maria și Constantin Nicolescu, și singurul băiat.

A urmat cursurile școlii primare, gimnaziale și liceale în Săliște. În 1963, a absolvit Facultatea de Matematică și Fizică a Universității din București. Cariera sa didactică a urmat toate treptele, începând cu poziția de preparator (1963–1964), asistent universitar suplinitor (1964–1970), asistent universitar titular (1970–1978), lector (1978–1991), conferențiar (1991–1999) și profesor universitar (1999–2008). A fost membru al Consiliului Profesorial al Facultății de Matematică și Informatică a Universității din București (1978–2007). În calitate de Secretar

Științific al Consiliului Profesorial (2000–2003), a contribuit la îmbunătățirea procesului de învățământ din facultate. Ca șef al Catedrei de Geometrie (1990–2000), s-a luptat pentru ca disciplinele cu profil geometric să ocupe locul meritat în planurile de învățământ, a încurajat și a sprijinit studenți și tineri cercetători pentru a crea o bază de resurse umane de calitate și de perspectivă. A fost un entuziast organizator al manifestărilor științifice la nivelul Catedrei de Geometrie și al Facultății de Matematică și Informatică.

Profesorul Liviu Constantin Nicolescu a ținut cursuri și seminare de Geometrie, Geometrie diferențială, Grupuri Lie, Teoria curbilor și suprafețelor, Istoria matematicii. Riguros, minuțios și pedant pentru detalii, a dezvăluit la 45 de generații de studenți farmecul și eleganța structurilor geometrice. Frumusețea și claritatea cursurilor și seminarelor domnului profesor au rămas în amintirea multor absolvenți și le-au marcat carierele. Avea un cult pentru foștii săi profesori și se străduia să transmită studenților, cu un stil cald și ușor protocolar, respectul și admirația pentru marii geometri români. Cu har și talent pedagogic, a scris 20 de cărți cu caracter monografic, cursuri și culegeri de probleme. Își iubea cu pasiune meseria de dascăl, era corect și respectuos cu studenții și încerca, cu tact, să îl ajute pe fiecare în parte. A îndrumat sute de studenți și absolvenți să elaboreze lucrări de licență, disertație sau metodico-științifice pentru obținerea gradului didactic I. A făcut parte din numeroase comisii în interesul învățământului, cu obiectivitate și imparțialitate. Ca președinte al comisiilor de bacalaureat, era mereu în contact cu

realitatea din învățământul preuniversitar, la care se raporta în permanență. Avea o viziune globală asupra sistemului de învățământ și asupra predării Geometriei, viziune pe care o imprima viitorilor profesori.

Activitatea științifică a profesorului Liviu Constantin Nicolescu s-a desfășurat în domeniul geometriei diferențiale și al grupurilor Lie. A susținut teza de doctorat în Matematici în 1977, cu subiectul „Spații cu caracteristice drepte”, avându-l conducător științific pe Acad. Prof. Gheorghe Vrănceanu. Temele de cercetare abordate au fost: studiul spațiilor înzestrate cu perechi de conexiuni și al algebrelor de deformare asociate; studiul spațiilor semi-riemanniene în corespondență geodezică și generalizări ale acestora; studiul structurilor geometrice invariante pe grupuri Lie; studiul varietăților Weyl și Lyra. Cele 120 de articole, scrise singur sau în colaborare, conțin rezultate valoroase din punct de vedere științific, pertinente analize metodice și aspecte remarcabile privind istoria matematicii. Pentru merite științifice deosebite a primit premiul „Gheorghe Țițeica” al Academiei Române pe anul 1985.

Cu o personalitate apolinică, profesorul Liviu Constantin Nicolescu a fost un model de seriozitate, de principialitate, de demnitate și de modestie, toate dublate de niște maniere și un tact impecabile. Jovial și prietenos, cu un pronunțat simț al umorului, știa cum și când să încurajeze, să sprijine, să aline pe cei din jur. Cu bunăvoință, cu blândețe și cu discreție a sărit în ajutor oricui avea nevoie, fără să sere neapărat la recunoștință. Această extremă generozitate, totalul dezinteres față de micile vanități lumesti, l-au făcut iubit și apreciat de către cei cu care a relaționat. Înzestrat cu spirit de echipă, cu entuziasm și echilibru, a reușit să coaguleze colective de colaboratori care împărtășeau aceleași valori științifice, pedagogice și umane. Întreaga activitate profesională, dar și viața personală a profesorului Liviu Constantin Nicolescu rămân profund marcate de spiritul său drept și omenos, de atitudinea sa plină de respect, de onestitate și de empatie față de semenii. Acest reprezentant de mare valoare al școlii matematice românești a fost nu numai un dascăl desăvârșit, dar și un patriot sincer și un trăitor nobil al creștinismului românesc autentic.

În ultimii ani, Profesorul se retrăsese la căsuța de vacanță din Bolintin-Deal, în liniștea lizierei de pădure și departe de agitația metropolei. Pe 19 ianuarie 2023, când timpul nu a mai avut răbdare, s-a stins senin și discret, la fel cum a trăit. În acele clipe, ca în toți cei 52 de ani de căsnicie, a fost vegheat cu dragoste și devotament de distinsa sa soție, doamna profesoară Floarea Nicolescu. Cei care l-au cunoscut și admirat pe Profesorul Liviu Constantin Nicolescu, colegi, studenți, colaboratori și prieteni, îi vor păstra o vie recunoștință și o pioasă amintire!

Dumnezeu să îl odihnească în pace !

*Gabriel-Teodor Pripoc, Vasile Preda, Ion Chițescu, Iulia-Elena Hirică,
Ana-Maria Teleman*

Facultatea de Matematică și Informatică, Universitatea din București